

Славчо Ангеловъ

Бащинъ кжтъ

Где сте, кичести поляни,
где сте, родни планини?
И вий, ниви разорани,
и вий, плодни равнини?

Где е малката ни кжща
съсъ градинката отпредъ,
въвъ която се завръщахъ
вечеръ бодъръ и напетъ?

Камо младостта честита,
кога въ радостъ и печаль
свирѣхъ дълго — до насита
съ медения си каваль?

Камо бащина милувка
съсъ попукани ржце;
камо майчина цѣлувка,
нѣжна, топла — отъ сърдце?

Нѣма ги онѣзъ години...
Днитѣ бързо си текатъ...
Само небесата сини
бдятъ надъ бащиния кжтъ.
